

ליקוטי אפרים

תניא, פרק כ"ו

כיתה

שם

בָּרַם כְּגוֹן דָּא צָרִיךְ לְאֻדוּעֵי כָּלֵל גָּדוֹל. כִּי כִּמוֹ
 שְׁנִצְחוֹן לְנִצָּח דְּבַר גִּשְׁמִי, כְּגוֹן שְׁנֵי אָנָשִׁים
 הַמֵּתְאַבְּקִים זֶה עִם זֶה לְהַפִּיל זֶה אֶת זֶה, הִנֵּה
 אִם הָאֶחָד הוּא בְּעֶצְלוֹת וּכְבִּדּוֹת, יִנָּצַח בְּקֵל
 וַיִּפֹּל, גַּם אִם הוּא גִבּוֹר יוֹתֵר מִחֲבֵירוֹ. כָּכָה מִמֶּשׁ
 בְּנִצְחוֹן הַיֵּצֶר, אִי אֶפְשָׁר לְנִצְחוֹ בְּעֶצְלוֹת וּכְבִּדּוֹת
 הַנִּמְשָׁכוֹת מֵעֲצָבוֹת וְטִמְטוֹם הַלֵּב כָּאֶבֶן, כִּי
 אִם בְּזָרִיזוֹת הַנִּמְשָׁכֶת מִשְׁמָחָה וּפְתִיחַת הַלֵּב
 וְטַהֲרָתוֹ מִכָּל נִדְנוּד דְּאָגָה וְעָצָב בְּעוֹלָם.
 וְיֵמָּה שְׁכָתוֹב: "בְּכָל עָצָב יִהְיֶה מוֹתֵר", פְּרוּשׁ,
 שְׁיִהְיֶה אֵיזָה יִתְרוֹן וּמַעֲלָה מְזָה. הִנֵּה אֲדִרְבָּה
 מִלְּשׁוֹן זֶה מִשְׁמַע שֶׁהָעָצָב מַצִּד עֲצָמוֹ אֵין בּוֹ
 מַעֲלָה, רַק שְׁיִגִיעַ וַיָּבֹא מִמֶּנּוּ אֵיזָה יִתְרוֹן, וְהִינוּ
 הַשְׁמָחָה הָאֲמִתִּית בִּה' א-לֵהוּי, הַבָּאָה אַחֵר
 הָעָצָב הָאֲמִתִּי לְעֵתִים מְזֻמָּנִים עַל עֲוֹנוֹתָיו
 בְּמֵר נִפְשׁוֹ וְלֵב נִשְׁבֵּר, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁבָּרָה
 רוּחַ הַטְּמָאָה וְסִטְרָא אַחֲרָא וּמִחְצָה שֶׁל בְּרָזֵל
 הַמִּפְסָקֶת בֵּינוֹ לְאָבִיו שְׁבִשְׁמִיִּם, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב
 בְּזֵהָר עַל פֶּסוּק "רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבֵּר" וְגו'. וְאַזִּי

- יְקִים בּוֹ רִישָׁה דְקָרָא: "תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה"
- וגו', "הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה" וגו'.
- וְזֵהוּ טַעַם הַפָּשׁוּט לְתַקּוֹן הָאֲר"י ז"ל, לומר
- מִזְמוֹר זֶה אַחֲרֵי תַקּוֹן חֲצוֹת קֶדֶם הַלְמוּד, כִּדִּי
- לְלַמֵּד בְּשִׁמְחָה אֲמִתִּית בִּה' הַבָּאָה אַחֲרֵי
- הָעֶצֶב, שֵׁישׁ לְשִׁמְחָה זֶה יִתְרוֹן כִּיתְרוֹן הָאוֹר
- הַבָּא מִן הַחֲשֶׁךְ דְּזִקָּא, כִּמּוֹ שְׁכָתוֹב בַּזֶּהָר עַל
- פָּסוּק "וְרָאִיתִי... שֵׁישׁ יִתְרוֹן לַחֲכָמָה מִן הַסִּכְלוֹת
- כִּיתְרוֹן הָאוֹר" כו' עֵינִי שָׁם, וְדִי לַמְבִּין. וּמִקְרָא
- מָלֵא דְבֵר הַכְּתוּב: "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ
- אֶת ה' אֶ-לֹהֶיךָ בְּשִׁמְחָה" וגו', וְנוֹדַע לְכָל פְּרוֹשׁ
- הָאֲר"י ז"ל עַל פָּסוּק זֶה.
- וְהִנֵּה עֲצָה הַיְעוּצָה לְטִהָר לְבוֹ מִכָּל עֶצֶב וְנִדְנוּד
- דְּאָגָה מִמְּלִי דְעֵלְמָא, וְאַפְלוּ בְּנֵי חַיִּי וּמִזְוִי,
- מִדַּעַת זֹאת לְכָל מֵאֲמַר רַז"ל: "כְּשֵׁם שְׁמִבְרָךְ
- עַל הַטּוֹבָה" כו', וּפְרָשׁוֹ בְּגִמְרָא, לְקַבּוּלִי
- בְּשִׁמְחָה, כִּמּוֹ שְׁמִחַת הַטּוֹבָה הַנִּגְלִית וְנִרְאִית.
- כִּי גַם זֶה לְטוֹבָה, רַק שְׂאִינָה נִגְלִית וְנִרְאִית לְעֵינֵי
- בָּשָׂר, כִּי הִיא מַעְלָמָא דְאַתְכַּסְיָא שְׁלִמְעָלָה
- מַעְלָמָא דְאַתְגַּלְיָא, שְׁהוּא וִי"ו ה"א מְשֵׁם הַוִּי"ה

- בְּרוּךְ הוּא, וְעֲלֵמָא דְאַתְכַּסְיָא הוּא יו"ד ה"א. וְזֶהוּ
- שְׁאֵמֵר: "אֲשֵׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּיַּסְרֵנוּ י"ה" וגו'.
- וְלִכֵּן אָמְרוּ רַז"ל כִּי הַשְּׂמֵחִים בְּיִסּוּרִים, עֲלֵיהֶם
- הַכָּתוּב אֹמֵר: "וְאוֹהֲבֵיו כִּצֵּאת הַשְּׂמֶשׁ
- בְּגִבּוֹרָתוֹ", כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא מֵאֲהֶבְתּוֹ קִרְבַּת
- ה' יוֹתֵר מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּדִכְתִּיב: "כִּי
- טוֹב חֲסִדָּךְ מִחַיִּים" וגו'. וְקִרְבַּת ה' הִיא בִּיָּתֶר
- שְׂאֵת וּמַעֲלָה לְאִין קֵץ בְּעֲלֵמָא דְאַתְכַּסְיָא, כִּי
- שֵׁם חֲבִיּוֹן עֲזָז וַיּוֹשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן. וְעַל כֵּן זֹכָה
- לְצֵאת הַשְּׂמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ לַעֲתִיד לָבֵא, שֶׁהִיא
- יְצִיאַת חֲמָה מִנִּרְתָּקָה שֶׁהִיא מְכֻסָּה בּוֹ בְּעוֹלָם
- הַזֶּה, וְלַעֲתִיד תִּתְּגַלֶּה מְכֻסָּיָהּ. דְּהִינוּ שְׂאֵז
- יִתְּגַלֶּה עֲלֵמָא דְאַתְכַּסְיָא וַיִּזְרַח וַיֵּאִיר בְּגִלּוֹי רַב
- וְעֲצוּם לְכָל הַחוּסִים בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִסְתּוֹפְפִים
- בְּצִלּוֹ, צִל הַחֲכָמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת צֶל וְלֹא אוֹרָה
- וְטוֹבָה נִרְאִית, וְדִי לִמְבִּין.